

Afslutningen på geopolitik kræver et nyt menneskebegreb

Leder fra LaRouche PAC, USA, 6. marts, 2018 – Den hastige udvikling omkring den koreanske halvø er en indikation af, hvor hurtigt, den globale, strategiske situation ændrer sig i kølvandet på den russiske præsident Vladimir Putins forbløffende tale til nationen den 1. marts.

Efter at have modtaget en delegation på højt niveau fra Sydkorea, har Kim Jong-uns nordkoreanske regering indvilget i at forhandle direkte med USA; diskutere atomvåbenfrihed, så længe dens sikkerhed er garanteret; og afstå fra alle prøveaffyringer af atommissiler eller ballistiske missiler, så længe dialogen står på. I denne uge vil sydkoreanske topudsendinge rejse til Washington, D.C., for at briefe præsident Trump, og vil dernæst besøge Kina, Rusland og Japan for lignende formål.

Da nyhederne om det koreanske gennembrud først blev offentliggjort den 6. marts, tweetede præsident Trump prompte, at der »blev gjort mulige fremskridt i forhandlinger med Nordkorea«, at »der gøres seriøse forsøg fra alle de berørte parter side«, og at USA er »parat til at satse hårdt i begge retninger«.

Hvad er den dynamik, der ligger bag disse udviklinger?

På en måde kan man sige, at både Rusland og Kina har introduceret »nye politiske principper« – dvs., overraskelsesflanker – i den globale, strategiske situation, som ikke alene har taget Det britiske Imperium og dets allierede på Wall Street og i Washington på sengen, men også har efterladt dem forstumlede, hvor de forsøger blot at finde ud af, hvad det var, der ramte dem. De lider af en nagende frygt for, at fundamentet af deres opbyggede, geopolitiske

struktur er ved at smuldre.

Deres frygt er velbegrundet.

Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouches ugentlige webcast, der sendes 8. marts, vil diskutere spørgsmålet om »Det iboende strategiske skifte i Putins 'Sputnik-chok'«. I går understregede fr. Zepp-LaRouche i diskussioner, at, i denne ekstremt hastigt skiftende verden, er vore modstandere ved at blive desperate over det faktum, at de tydeligvis kom for sent til båden. Dette er sket pga. deres arrogance – en arrogance, der er affødt af deres dybe helligelse til radikal empirisme. De benægter selve den menneskelige eksistens' kreativitet, og således også, at noget som Putins militære annoncering, eller Kinas succesrige Bælte & Vej, overhovedet kan eksistere.

Og man kan være fuldstændig sikker på, fremhævede Zepp-LaRouche, at Ruslands videnskabelige præstationer inden for militæret, samt Putins hermed relaterede understregning af kreativitet og teknologisk fremskridt som drivkraft for den fysiske økonomi, er koordineret med Kina. Husk Kinas Sejrsdagsparade i september 2015, med Putin og den kinesiske præsident Xi Jinping, der stod sammen og betragtede det, mindede hun om. Husk, at Rusland og Kina har en omfattende strategisk alliance.

Dette er de skiftende, strategiske realiteter, udtalte Zepp-LaRouche. Vesten er langt bagud mht. den nye, militære realitet, den Nye Silkevej og ligeledes det faktum, at kolonialisme *de facto* er afsluttet med forpligtelserne omkring Afrikas storprojekt Transaqua.

Briterne er især gået i panik over udviklinger i USA, der viser, at præsident Trump viser sit potentiale til at bryde ud af den geopolitiske kasse i det hele taget – sådan, som det antydes gennem udviklingerne omkring Korea – en kasse, som briterne har lukket de fleste amerikanske præsidenter inde i

gennem de seneste 50, endda 100, år.

Men hver eneste af disse situationer – fra Afrika til Rusland, til USA og endda til Kina – kræver det enestående input fra Lyndon LaRouches videnskabelige metode, for at opnå deres erklærede hensigter. Helga Zepp-LaRouche understregede, at vi udgør den eneste kraft, der kan bringe folk fra totalt forskellige ender af spektret – både internt i landene og internationalt – til ét bord, baseret på højere principper.

Med dette formål for øje citerer vi endnu engang i dette forum indledningen af Lyndon LaRouches dokument fra 30. marts, 1984, »LaRouche-doktrinen: Udkast til Memorandum om Aftale mellem Amerikas Forenede Stater og USSR« (**The LaRouche Doctrine: Draft Memorandum of Agreement Between the United States of America and the U.S.S.R.**), hvis principper fortsat er lige så skarpe og uundværlige i dag, efter Putins »Sputnik-chok«, som de var for 34 år siden, da de blev skrevet. (Hele dokumentet kan, og bør, læses og er genoptrykt i *EIR*, 9. feb., 2018):

»Det politiske fundament for en varig fred må være:

- a) Hver eneste nationalstats ubetingede suverænitet, og
- b) Samarbejde mellem suveræne nationalstater med det formål at fremme ubegrænsede muligheder for at nyde godt af de teknologiske fremskridts fordele, til gensidig fordel for alle og enhver.

Det mest afgørende træk for en aktuel gennemførelse af en sådan politik for varig fred er en dybtgående ændring af de monetære, økonomiske og politiske relationer mellem de dominerende magter og så de relativt underordnede nationer, der ofte klassificeres som 'udviklingslande'. Med mindre de uligheder, der stadig eksisterer i kølvandet på moderne kolonialisme, progressivt afhjælpes, kan der ikke være nogen varig fred på denne planet. For så vidt, som USA og Sovjetunionen anerkender, at fremskridt inden for arbejdskraftens produktive evne på hele planeten er i begges

vitale, strategiske interesse, er de to magter forbundet, i denne grad og på denne måde, af en fælles interesse. Dette er kernen i de praktiske, politiske og politisk-økonomiske politikker, som er afgørende for skabelsen af en varig fred mellem disse to magter.«

Foto: Både Nord- og Sydkorea har aftalt et tredje topmøde i april. Her, Sydkorea sendte en delegation til Nordkorea i to dage for at sikre et møde med den nordkoreanske leder Kim Jong-un. KOCIS (korea.net)